

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FOR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 8 (583).

LÖRDAGEN DEN 28 JANUARI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HÅNDARB. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	--

GREFVINNAN CLARA BONDE AF BJÖRNÖ, FÖDD RÅLAMB.

S. Jacobsson foto.

ATT MED NÅGRA få penndrag skildra en person med så mångsidiga egenskaper och så rik begåfning som grefvinnan Clara Bonde, är ett svårt uppdrag, helst som hennes egentliga verksamhet tillhör en förgången tid. Grefvinnan Bonde var för den nuvarande generationen den på sina lagrar hvilande åldringen, hvilken ur sitt rika förråd af minnen från framfarna dagar framdrog än det ena, än det andra och i lifliga färger skildrade det tidevarf, för hvilket hon själf, såväl på hufvudets som hjärtats område, var en så ädel representant. Öfver hela hennes personlighet låg detta »noblesse oblige», som verkade fångslande på hvar och en, hvilken var nog lycklig att få göra hennes bekantskap.

Clara Christina Eleonora Rålamb föddes den 1 juli 1806. Föräldrarna voro En af Rikets Herrar m. m. ståthållaren på Drottningholms slott, friherre Claes Rålamb och hans tredje maka grefvinnan Ulrika Eleonora von Düben, den sistnämnda känd för sitt vittra umgänge med dåtidsens skaldar och lärde. Under den lilla Claras första lefnadsår bredde sorgen sin

mörka slöja öfver det annars så lyckliga hemmet, då en ettårig broder omkom genom olycks-händelse.

Tillsammans med en äldre broder och syster växte hon upp i det fint bildade hemmet, där Tegnér och hans samtida voro ofta sedda gäster. Sin första undervisning erhöll Clara Rålamb af bland andra sin broders informator, sedermera en af de aderton i Svenska akademien, professor L. M. Enberg, benämnd »den siste gustavianen». Den vänskap för professor Enberg, hvilken började under barndomen, bibehölls sedan under hela hennes lefnad, och bland sina djupare sorger räknade hon hans den 20 nov. 1865 inträffade fränfalle. Augusta Amalia, den äldre, af Clara så varmt älskade system, gick bort som tjuguarig flicka, men hennes bild stod alltjämt för den efterlevande i den skäraste dager. Till och med ännu några dagar före sin död drömde hon om henne.

Tidigt, knappast sjuttonårig, lämnade Clara Rålamb sitt barndomshem för att blifva hof-fröken hos den efter tolf års bortavaro 1823 hemvändande drottning Desideria. Och nordens blonda dotter, blid och kvinnlig, vann genast sin höga härskarinnas bevägenhet, hvilken sedan under årens lopp öfvergick till den varmaste vänskap. Vid Carl den fjortonde Johans hof blef den glada spirituella fröken Rålamb snart allas favorit. Ryktet förmäler, att när konungens omgifning af en eller annan anledning måste till honom meddela någon sak af mera ömtålig art, det blef fröken Rålamb som därtill utsågs. Den skicklighet, hvarmed hon behärskade det franska språket, och det höfviska sätt, hvarpå hon förstod att lägga en lätt sordin öfver monarkens sydländska liflighet, vunno allt högre hans bifall, och snart lärde äfven han sig att i sin gemåls unga hof-fröken se sin familjs sanna vän.

Den 16 dec. 1828 fäste drottning Desideria med egen hand brudkronan i sin fagra hof-tärnas ljusa lockar, då denna gick att förena sina öden med en af Sveriges störste jord-drottar, grefve Gustaf Ulf Bonde af Björnö. I rikssalen på Stockholms slott ägde vigseln rum, och efter en lysande bankett med kardiljer och fackeldans reste den unga bruden i »sjuglasvagn», med drottningens öfverhof-mästarinna och sin mor baklänges i vagnen, med förridare och svenner och under högvaktens honnör, till sitt blifvande hem i n:r 26 Drottninggatan, där hennes make emottog henne.

En gång skildrade grefvinnan Bonde själf för mig sitt bröllop i kungaborgen, troligen det sista s. k. stora hofbröllopet, men tyvärr vågar jag ej inlåta mig på att söka återgifva det.

Nu följde några år, hvarunder grefvinnan Bonde odeladt ägnade sina omsorger åt sin make och det stora hem, där hon som den utsöktaste värdinna gjorde *les honneurs* på samma gång, som hon för den ringaste bland sina många underhafvande var den ömmaste moder, och såväl på Toftaholm som Hörningsholm kommer hennes minne att sent förblekna.

Konung Carl Johan återkallade redan 1836 grefvinnan Bonde till hofvet, där han utnämnde henne till sin gemåls statsfru. För drottning Desideria var »*ma chère Claire*» den vän, till hvilken hon ofta vände sig, och efter hvars kloka råd och beslutsamhet drottningen mera än en gång rättade sig.

I kronprins Oscars och kronprinsessan Josephinas hof var hon en alltid gärna sedd gäst, och de unga uppväxande furstebarnen benämnde henne med hängifven förtrolighet »tant Clara». Och många äro de bref till henne, i hvilka medlemmarne af den Bernadotteska familjen tydligt ådagalägga den vänskap, de alla hyste för »slottets bästa tomte».

Den 9 juni 1855 afled grefve Bonde till bitter sorg för sin efterlämnade maka. Under de första åren efter hans död visade grefvinnan en ny sida af sin rika begåfning, nämligen den skicklighet, hvarmed hon förstod att under de s. k. döds- och fardagsåren sköta de stora fideikommisssegendomarna, innan de öfvergingo till en annan gren af grefliga ätten Bonde af Björnö.

Den sista delen af sin långa lefnad tillbragte grefvinnan Bonde dels i Stockholm och dels på det gamla Bondeska herresätet Hesselby. Men vare sig att hennes hem var i staden eller på landet, alltid samlade hon omkring sig en krets af fränder och vänner, hvilka hon omfattade på det kärleksfullaste sätt. Och på samma gång som grefvinnan Bonde var den fina, belevade världsdamen, var hon den varmhjärtade kvinnan, hvars största glädje låg i att med frikostig hand lindra lidande medmänniskors nöd och taga personlig del såväl i deras sorg som glädje.

Sedan många år tillbaka vistades i grefvinnan Bondes hem hennes kära vän fröken Elise Silfversparre, hvilken med dotterlig ömhet vårdade henne och nu tillika med många stå sörjande vid den hänsöfnas grift.

UNGDOMSPORTRÄTT AF GREFVINNAN BONDE.
ETTER EN MINIATYR AF FREDRIKA BREMER.

Grefvinnan Clara Bonde afled den 12 januari, och hennes jordfästning skedde i Östermalms kyrka den 17 i närvaro af representanter för konungahusets medlemmar samt släktingar och vänner.

Den enda krans, som prydde grefvinnan Bondes kista, var från »Sessan», och den talade på sitt tysta språk om hvad den afidna varit för konung Carl den femtondes dotter.

Af de tvänne porträtt af grefvinnan Bonde, som Idun i dag bringar sina läsare, framställer det större den hädangångna i hennes senaste år. Den mindre bilden är en kopia efter ett miniatyrporträtt, måladt af ingen mindre än Fredrika Bremer och af denna skänkt till grefvinnan Rålamb, när hennes dotter blef hof-fröken. På baksidan däraf har grefvinnan Rålamb skrivit följande, förmodligen syftande på den äldre dotterns död och den sorg, som detta efterlämnade.

»Blott en suck var hennes ungdoms miune,
Länge tårar skymde hennes blick,
Tröste Gud med blida ödens skick
I en framtid hennes ömma sinne.»

Så har nu den sista grefvinnan Bonde af Björnö af den s. k. Hörningsholmsgrenen sam-lats till sina fäder, och på henne kan i san-ning tillämpas skaldens ord:

»Hvad rätt du tänkt, hvad du i kärlek vill,
Hvad skönt du drömt kan ej af tiden härjas,
Det är en skörd som undan honom bärgas,
Ty den hör evighetens rike till.»

ADELAIDE NAUCKHOFF.

MORMORS RUM.

MÄRKER DU, hur helgdagsstämning hvilat öfver mormors lilla enkla rum? Där ej hvässas skvallrets dolska pilar, elakheten blir därinne stum.

Gamla möbler, välbekanta, nötta,
möta dig vid hvarje steg du tar.
Inga skarpa färger ögat trötta,
åren lämnat harmonien kvar.

Och se taflorna på väggen sedan!
Mörka ramar, gamla kopparstick,
som följt med i lyckans ny och nedan,
ropats in, när mycket dyrbart gick.

Ett porträtt med gyllne ram dock prålar;
det är morfars: prästrock, ämbetsmin!
Minnets pensel bättre honom målar,
mera varm och rik, om ej så fin.

Gamla slagur, du som mått vår gamman
och vår sorg, är du ej ännu stum?
Efter dig fick klockarn ringa samman,
trodde dig som evangelium.

Allt härinne har sin egen saga,
täljer flydda dagars hemlighet,
men besitter makten att behaga
äfvén främlingen, som intet vet.

Mormors rum! Där är oss godt att vara;
där finns tröst för den bedröfvad är.
Känslor lugnas, gåtor blifva klara,
evighetens gryning skönjes där.

ANNA BERG.

ÖFVERBLICK.

OM DU HAR EN SYSSLA att sköta, så sträfvä efter att skaffa dig en ordentlig öfverblick af hvad som hör till densamma. Endast en sådan öfverblick skall sätta dig i stånd att rätt leda och behärska det, som är dig anförtrödt att handhafva.

I hemmet bör du icke endast känna dina rum, utan äfven vara fullt hemmastadd både i källaren och på vinden samt i de minsta vinklar och vrår af ditt hus och dina ägor. Du bör icke blott veta hvad för klädespersedlar, som gömmas i dina garderober, utan också känna till allt, intill den allra obetydligaste dammtrasa, som dina tjänare använda. Endast den husmor, hvilken noga känner till allt, som står till hennes förfogande, kan därför finna den mångsidigaste, sparsammaste och nyttigaste användningen. På samma gång vinner hon i sitt uppträdande en säkerhet, som inverkar förskönande och harmoniskt på hela hennes väsen samt gifver det hem hon sköter en prägel af lugn och ordning. Vänjer sig frun i huset vid en ständig öfverblick, så stärker hon därmed på samma gång sitt eget minne. Det skall då icke komma i fråga, att hon suckande utbrister: »Ack, om jag ändå hade tänkt på, att vi utom det stora vindskontoret också hafva ett mindre, luftigt och ljusst rum till vår disposition, så skulle inte vinterkläderna behöft uppätas af mal här nere.» »Hade jag vetat, att det ligger så mycket utmärkt linne kvar i skåpet, hade jag icke behöft kasta ut så mycket pengar på att köpa nytt.» »Om jag kunnat tänka mig bara, att köksan skulle låta så mycket ligga och mögla eller förstöras i skafferiet!» Påkommer någon förlägenhet, kräfvés intet nervöst sökande eller långvarigt dröjsmål, ingen onödig tvekan, utan med lugn blick öfverskådar hon, hvad som är att göra, och ger sina befallningar med snabbhet och säkerhet. Osäkerhet och förargelse öfver misslyckade order känner hon sällan; hon vet ju alltid hvad som finnes och brukas samt hvad som kan anskaffas eller beställas, utan att hemmet däraf på något sätt betungas.

En klar öfverblick lär henne snart, huru utgifterna böra ordnas med klok hänsyn till tillgångarna. Huru många fruar råka icke »i hastigheten» köpa något riktigt dyrbart för att strax därpå å annat ställe finna samma sak afsevärdt billigare, men dock fullt ut lika passande för det afsedda ändamålet; eller ock köpa de något, som redan finnes förut, under det att rena nödvändighetsartiklar kanske ofta brista. Och då sucka de. Men alla suckar i världen lära icke husmodern — lika litet som någon annan — den rätta öfverblicken.

Hvartill vore nu en sådan öfverblick icke nyttig!

Vill jag möblera ett rum, kan jag först då göra detta smakfullt och harmoniskt, när jag har fullständig öfverblick öfver rummet och de möbler, prydnader o. s. v., som skola finnas i detsamma. Vill jag packa en koffert, kan jag först då på bästa sätt begagna mig af utrym-met och placera sakerna på det mest praktiska sättet, när jag känner till äfven den minsta sak, som skall nedpackas i densamma. Har jag icke denna öfverblick, måste jag kanske tio, ja, tjugu gånger packa ned och åter rifva upp, utan att ändock ernå den fullkomliga, praktiska anordning, som är möjlig för den, som med en enda blick öfverskådar det hela. Dessa små exempel upprepa sig oupphörligen i livvets alla angelägenheter och göromål, och den skall säkert nå längst samt ut-rätta mest och bäst här i världen, som har den klara öfverblick, som ensamt möjliggör att för hvarje tillfälle utdela de lämpligaste befall-

ningarna samt hålla alla störande inflytanden fjärran.

Sträfvä du efter en redig öfverblick, så sträfvar du på samma gång efter att fullkomna ditt eget väsen, ty lika litet som man i trångt instängda rum kan skåda ut öfver det fria landet, lika litet förmår en inskränkt ande att behärska en brydsam situation samt komma allt och alla att lydigt underkasta sig densamma. På fritt liggande berg den vidaste utsikten, på den fria andens höjd den säkraste öfverblicken! Den som endast förmår se det för stunden närmaste, den kan ju kanske vara en ganska användbar arbetare vid en del af livvets stora maskineri, men någon ledande ingenjör blir han icke.

A. N.

DEN SOM HADE DET ÄNDÅ! SKISS AF ERNST HÖGMAN.

MIN VÄN revisorn berättade: »Härom dagen skulle jag telefonera till en person, men lyckades ej komma fram för ett liniefels skull. Medan jag stod med luren tryckt mot örat, hörde jag två fruntimmersröster samtala. Den ena rösten sade: »Jo, tack, snälla Agnes, barnen ä' krya, jag mår bra och Albin också... Han vägde sig i går, och kan du tänka dig, att han ökat två kilo i vikt se'n oktober!»

Den andra rösten:

»Det var ju roligt.»

»Ja, det förstås... men det är inte nog för att försona en med tillvaron.»

»Hur mycket borde han egentligen ökat då?»

»Åh, skämta inte! Jag är så ledsen, så det kan du inte tro.»

»Ja, jag hör det, min lilla Dora. Hvad är det som fattas dig?»

»Vi ha otur... en riktigt grym otur.»

»Det har väl litet hvar ibland.»

»Ibland ja... men vi ha det för jämnan... Du känner ju Wahlbergs?... Ja... Frun har emaljögga och läspar en smula... Ja, du var tillsammans med dem hos Eks på Gustafs-dagen förra sommaren... De bo i Upsala... Och nu fick jag alldeles nyss bref från dem, att mannen blifvit antagen till disponent vid ett sågverk i Norrland. Han får sextusen i fast lön, fri bostad och dessutom vissa procent utaf årsvinsten... Tänk så ståtligt!»

»Är det därför du är ledsen?»

»Ja, kan man vara annat. Där kommer lyckan så godt som ramlande öfver dem, medan Albin skrifver ansökningar och svarar på anonser både härs och tvärs. Men ingen bryr sig om att engagera honom som disponent vid något sågverk, inte.»

»Vet du, du gör mig riktigt förvånad... Din man har själf många gånger låtit påskina, att han står sig utmärkt på den plats han har.»

»Ja, naturligtvis räcka hans inkomster till åt oss... Men när han nu arbetar i samma branche som Wahlberg, och när jag längtar så rysligt mycket att få komma till Norrland, där vi kunde få det mycket bättre än här...»

Längre fick jag inte vara med, ty rösterna tystnade plötsligt. Men den där familjen, i hvars hemliga förhoppningar och bekymmer jag oförmodadt blifvit invigd, stod hela aftonen för min inbillning, och halft omedvetet kompletterade jag bilden i mina tankar.

Jag såg den lilla frun gå af och an i sina rum med det fatala brefvet i handen, sedan hon i telefonen utgjutit sin ledsnad för väninnan. Hennes hår var ljusst och burrigt, föreställde jag mig, ty rösten hade ägt blondinernas sprödt sonora klang; förmodligen hade

hon också ett ganska intagande yttre, en sådan där täck hvardagsskönhet med småbekymrens fina hållristningar i munvinklar och ögonvrår.

Och där gick hon och grubblade, medan barnen irriterade henne med sitt stöj. Ibland stannade hon framför salsklockan och stirrade på sekundvisaren. Albin borde ha varit hemma redan klockan sju; nu var hon strax half åtta, och ännu dröjde han... Det läste i tamburdörren... Ja, där kom han, nöjd och smågnolande. Tänk att han sjöng, stackare! Han visste ännu inte, hur lyckan återigen gjort honom till narr.

När han steg öfver salströskeln, nickade han vänligt åt sin hustru, medan han plockade upp ur fickan chokladpraliner åt barnen. Dora stod och viftade med brevet som med en parlamentärflagg.

»Hvad har du där för slag?»

»Ett bref... från Wahlbergs... Han har fått plats som sågverksdisponent i Norrland.» Orden utsades långsamt och eftertryckligt med en röst, som svagt darrade af förtrytelse.

»Det var ju präktigt!... Får jag se!... sextusen kronors fast lön, fri bostad och andel i årsvinsten... Mycket fint!... Hör du, Dora, på det där få vi lof att sända dem en telegrafisk lyckönskan.»

Men nu stodo Doras ögon fulla af tårar.

»Hvarför kunde du inte lika gärna fått den där platsen?»

»Min söta vän, den har jag ju aldrig sökt.»

»Det är detsamma... Du har sökt andra, och du får ändå ingen. Det är som förgjort... Hvarför ska just Wahlberg ha företräde framför dig, kan du säga mig det? Förstår han trävaruhanteringen bättre... är han intelligentare än du?»

»Jag känner inte Wahlbergs kvalifikationer tillfylles för att kunna ge dig ett exakt svar på den där frågan. Men eftersom han antagit platsen, är det min öfvertygelse, att han också kommer att sköta den till bolagets belåtenhet... Hvad mig beträffar, får jag ärligt tillstå, att jag inte inser, hvarför jag ska äflas att utbyta hvad jag har här i Stockholm mot en, låt vara mera inkomstbringande befattning uppe i de norrländska skogstrakterna. Att jag på din uppmaning svarat på dylika platsannonser, kan inte rubba min åsikt. Därför är jag rätt glad åt, att mina ansökningar hittills blifvit utan resultat.»

Men då tog lilla fru Dora i. Om hon hade uppmanat honom, så var det lika mycket för hans som för hennes skull. Låg det något oriktigt i att arbeta på sitt materiella välståndets förkofran? Det var ju tvärtom att konsolidera sin lycka. Och hon tog exempel från deras vänkretsar — familjer, där man riktigt kunde se, hur inkomsterna befunno sig i permanent stigande: våningarna blefvo större, möblemangon dyrbarare och kläderna finare. Hvad dem själfva beträffade, stampade de beständigt på en och samma fläck. För begränsade lefnadsbehof voro visserligen deras inkomster tillfylles: de bebodde fyra rum och kök, möblerade med omoderna möbler, de kunde då och då kosta på sig ett par ordinarie teaterbiljetter och om sommaren en liten stuga ute på Ljusterön. Men det var också allt.

Tänk däremot att få komma till Norrland, som Wahlbergs! Bostaden blefve naturligtvis stor, ljus och luftig. Däruppe fattas inte utrymme. Och vackert skulle alla rummen möbleras: salen i hvitt och guld, förmaket i rött, sängkammaren i blått, barnkammaren i gult och skrifrummet med skjutvapen och djurfällar kring väggarna. Om somrarna behöfde man inte flytta ut till landet, eftersom man hade fjäll, sjö och skog in på knutarne.

Barnen skulle bli mycket starkare i den rena, härdande luften, för att inte tala om lilla fru Dora själf, som ibland led ganska mycket af det sträfva hufvudstadsklimatet... Och om vintrarne norrskenet, du... slädpartier med bjällerklång i skogarne... och glada middagar och supéer, då man såg ortens familjer hemma hos sig. För en sågverksdisponent måste naturligtvis umgås med folk... och det hade man ju råd till.

Albin, som i själfva verket var en stilla och förnöjsam natur, lyssnade i förstone på sin hustru med ett indifferent småleende. Men efter hand rycktes han med, så att han började se saken med hennes ögon.

Han beginge måhända en orättvisa mot sig och sin familj genom att låta tillfällen till större utkomst och ett därmed förenadt angenämare lif gå sig ur händerna. Och ett sådant tillfälle skulle kanske redan yppat sig, om han allvarligt hade velat en förändring. Han tänkte på åtskilliga af sina vänner, och han måste erkänna, att de hunnit långt före honom i den ekonomiska traftäffingen; på det hela taget var han ju ingenting annat än en obetydlig löntagare, för hvilken framtiden ej öppnade några vidder, så framt han icke förstode att skaffa sig en ny verksamhet med större inflytande och större ansvar. Slutligen tänkte han på Wahlberg med en gryende känsla af afund, och glömmande sin egen lilla, men solida lycka, önskade han, att han varit i dennes ställe.

Om kvällen kunde de båda makarne ej få sömn i sina ögon, sedan de gått till hvila, utan lågo tysta och missmodiga och stirrade ut i mörkret, medan de sågo i sin inbillning som i en laterna magica, hur lyckan kom alla andra tillgodo, men lämnade dem lottlösa...

Ungefär så där formade sig mina tankar, slutade revisorn sin historia, och änskönt jag kanske tecknat bilden väl mycket på fri hand, hyser jag den öfvertygelsen, att grundlinierna äro korrekta. Och hvar gång jag nu sätter telefonluren till örat och min trumhinna nås af många rösters orediga sorl, tycker jag mig återigen höra fru Dora tala — och inte endast henne, utan oss alla, som fått ett lyckopund att tära på, men till vår bedröfvelse märka, att andra blifvit hugnade med ett ännu större. Och ur djupet af vår själ säga vi alla, hvar och en i sin tonart, medan vi med afundsam tränad sneгла på det större lyckopundet: den som hade *det* ändå!

FREDSADRESSEN.

EN ADRESS till fredskonferensen har som bekant anordnats af Sveriges Kvinnliga Fredsförening på initiativ af en förening i Paris; uppropet till densamma har utgått i de svenska fredsorganisationernas namn.

Då arbetet för fredssaken hör till de rörelser, som aldrig borde kunna blifva någon partirörelse, så vågade Sveriges Kvinnliga Fredsförening sätta denna namninsamling i gång, emedan den tänkte sig att ett sådant företag, oaktadt den korta tid, på hvilken det måste utföras, hade goda utsikter att leda till ett tillfredsställande resultat, då intresset för densamma borde kunna väckas inom vidt skilda partier. Det rent praktiska målet att samla så *många* namn som möjligt fordrade ju arbete för saken inom mycket olika kretsar, men för föreningens styrelse hägrade äfven det målet att förena den praktiska sidan af agitationen med en rent ideell. De önskade nämligen tjäna fredssaken i än vidsträcktare mening genom att personer af vidt skilda partier och åsikter med sina å listorna tryckta namn-

underskrifter skulle stå sida vid sida, förenande sig om ett gemensamt syfte: fredssakens främjande.

Under namninsamlingens fortgång har det visat sig, att äfven föreningar af mycket olika färg anslutit sig till densamma, såsom en mängd olika religiösa samfund, nykterhetsföreningar, rösträttsföreningar, åtskilliga af våra fackföreningar m. fl. Denna anslutning utan hänsyn till partier visar att fredsidéerna hvila på en fast och bred grundval, ty en idéns egenskap att vara så allmänmänsklig, att den öfverviner partihänsyn, är bästa garantien för, att den en gång skall komma att bryta sig igenom hos majoriteten af människor och därefter till följd af majoritetens fordringar komma att skapa realiteter.

Utän tvifvel har denna namninsamling i hög grad bidragit till fredssakens spridning, ty vid en rörelse sådan som denna, hvarvid den fråga saken rör ofta måste upprepas och komma under diskussion, rycker densamma ett stort steg närmare sin lösning. Det är korttänkt att tala om detta företags gagnlöshet, hvilket är den oftast förekommande invändning som gjorts mot detsamma. Låtom oss till och med antaga, att de olika ländernas sympatiuttryck ej komma att hafva något direkt inflytande på konferensens resultat, så hafva de likväl gjort sin stora nytta endast därmed, att de värfvat anhängare för fredssaken och spridd dess tankar.

Det har också gjorts den invändningen, att adressers eller deputationers afsändande äro oberättigade såsom blifvande alldeles objudna gäster vid konferensen. Men det bör väl i stället synas helt naturligt för en fredskonferens, som är sammankallad för den märkliga uppgiften att öfverlägga om tillämpningen af moderna fredsidéer, att den makt, som sedan länge hyst desamma, den fredsvänliga folkopinionen, uttrycker sin glädje öfver att de första stegen äro tagna på vägen mot tillämpningen äfven i mellanfolkliga förhållanden af »rättens och rättfärdighetens principer».

Äfven har det blifvit anmärkt, att namninsamlingen under en fredsadress skulle kunna minska sympatierna för försvaret, men en adress, hvori uttryckes en önskan om en *internationell* begränsning af rustningarna är ej någon opinionsyttring mot ett under nuvarande förhållanden nödvändigt försvar.

Mången nekar af en sorts anspråkslöshet att underskrifva sitt namn, i den tron att det för rörelsens framgång är alldeles likgiltigt, om hans namn står där eller ej. Men detta är ett mycket falskt sätt att resonnera. I danska tidskriften »Fredsbladet», hvori för en tid sedan stod intaget ett varmt upprop till danskarna att ansluta sig till en fredsadress, anordnad af danska fredsföreningen, anföres just med anledning af denna anspråkslöshet följande tankvärda ord: »Otaliga små källsprång dana ju hafvet, intet af dessa källsprång är öfverflödigt, de nå fram till hafvet, emedan de äro sprudlande af lifskraft och *tro*, och de kunna dana det, emedan de äro många.» Må därför hvar och en, som gillar adressen, icke underlåta att underskrifva densamma, och må den som önskar framgång för fredssaken omfatta dess idéer med tillförsikt! Den handlar klokt och människovänligt, som planterar träd för en kommande släkt.

A. L—N.

KAMRATEN, vårt lands förnämsta ungdomstidning, kostar för helt år endast 3 kr. Prenumerera för 1899 på försök!

EN KVINNORNAS SKALD.

W. Grundner foto.

SKALDEN och teaterskriftställaren Carl Oscar Wijkander är icke mer. Han afled natten till den 20 januari i den lilla vackra staden Helsingborg vid Sundets strand.

Oscar Wijkander föddes den 7 maj 1826 i Stockholm och var son af kyrkoherden och hofpredikanten Anders Wijkander och dennes maka Eva Widegren. Efter slutade skolstudier för Wijkander till Upsala och tog en lysande studentexamen samt aflade kansli- och kameratelexamen 1849. I Upsala kom han in i de glada juvenalernas krets och knöt varma vänskapsband med Gunnar Wennerberg, Daniel Hwasser, Eugen von Stedingk m. fl., hvilkas vänskap hade stort inflytande på hans framtida lif och verksamhet.

I Upsala, bland den studerande ungdomen, gick i midten af 1840-talet den skandinaviska rörelsen i entusiasmens stormvågor, och naturligtvis deltog Wijkander i det stora nordiska studentmötet i Köpenhamn 1845. Men han gjorde mer än många andra, som blott pratade och höllo tal. När larmskotten ljödo 1848, skyndade sig Wijkander att såsom frivillig ställa sig under de danska fanorna och skötte sig med gammal svensk tapperhet under kriget. Sålunda var han med vid försvaret af Dübböl och hemförde därifrån Dannebrogsmärket. Sedermera, och efter att någon tid ha tjänstgjort i finansdepartementet, utnämndes Wijkander 1855 till sekreterare i tullstyrelsen i Göteborg, hvilken syssla han dock snart lämnade för att i sagda stad öppna egen grosshandel. Men affärer lågo icke för hans naturell, och dessutom kom kraschen 1857, i hvilken Wijkander, såväl som många andra med större affärsgeni, stupade.

Nu ägnade sig den unge f. d. grosshandlaren med allvar åt skriftställeriet. Redan år 1854 uppfördes å k. teatern i Stockholm skådespelet »Lasse Lucidor», hvilket, med Dahlqvist i titelrollen, gjorde stor lycka. År 1863 kallades Wijkander af sin gamle vän Eugen von Stedingk, som nyss blifvit chef för de k. teatrarna, till intendent vid Dramatiska teatern, en syssla, hvartill Wijkander med sin nobla personlighet och sin gedigna bildning

var som klippt och skuren. Nu tog också hans verksamhet såsom teaterförfattare fart. Så kom »Amaranterorden», 1864, och hans stora, af svenska akademien prisbelönta skådespel »En konung», hvare Edvard Swartz spelade Gustaf III och Svante Hedin sin egen morfar, bryggaren Abraham Westman. Stycket gafs första gången 1870 såsom galaspektakel på Gustaf III:s födelsedag den 21 januari.

Däremellan och sedan skref Wijkander en mängd originalarbeten, däribland »Siri», »Svart i rödt», »Bertha Malm», »Medborgerligt förtroende», »Kvinnofrid», »Madeleine Bunge», hvaraf flere äro öfversatta på utländska språk. »Siri» och »Bertha Malm» häfdar eftertryckligt kvinnornas själfständighet i samhället samt hennes rätt att vara den styrande i hemmets värld. I »Madeleine Bunge» åter tecknas världsdamen och hennes ställning under det konventionella tvånget. Innan ännu »Kvinnofrågan» kom på dagordningen, var således W. den som först i dramatisk form behandlade densamma. Äfven en massa öfversättningar och bearbetningar härröra från hans flitiga penna, däribland Schillers »Fiesco» och Sardous »Allt för fosterlandet». Väl är det ett hundratal dramatiska arbeten som Wijkander öfverflyttat till vårt språk.

Vid vårt hof stod Wijkander särdeles väl och anlitades ofta såsom tillfällighetsdiktare. Sålunda skref han ett litet teaterstycke »På Sofiero», som den 15 maj 1871 gafs af Carl XV å Ulriksdal, till firande af hertiginnans af Östergötland, vår nuvarande drottning, namnsdag. En dylik liten tillfällighetspjäs gafs å k. slottet till firande af kung Oscars 60-års jubileum. För öfrigt har Wijkander utgifvit en samling »Sonetter» samt »Ur minnet och dagboken».

År 1881 tog Wijkander afsked från sina befattningar vid de k. teatrarna och bosatte sig i Helsingborg. Han var två gånger gift, första gången med Mathilda Münzer från Böhmen, hvilken afled 1866, sedan omgift 1883 med Christina Hallberg. I första giftet hade han fem barn, af hvilka två ännu levande söner jämte änkan stå sörjande vid bären.

Oscar Wijkander, med sitt blida, nästan veka väsen, hade lätt att förvärfa vänner, och han ägde äfven många sådana, hvilka förstodo att värdera och högakta hans rättsinniga karaktär och hans upphöjda syn på lifvet.

Af yttre utmärkelser innehade Wijkander Vasaorden samt »Literis et artibus».

ADOLF HELLANDER.

UTOM ALL FARA. SKISS AF TORBJÖRN GRANLUND.

Ingenjör Richard Lundberg satt vid sitt skrifbord ännu sent på aftonen.

Framför honom lågo stora välskrifna ark med marginalanteckningar af honom själf. Det var dagens arbete, beskrifning öfver en uppfinning, som skulle inbringa honom både gods och ära.

Han hade därför skäl att vara glad nu — nu då hans sträfvanen kröntes med framgång, då föga annat återstod att göra än njuta af segerns frukter.

Han satt en stund och tänkte öfver detta. Så tog han ett brefpapper och satte sig åter att skriva med brinnande iver. Men nu skulle man ej kunna upptäcka på papperet något om »tvärsektion» eller »paralellrörelse» utan följande:

»Min lilla älskade hustru!

Det är nu två veckor du varit borta. Jag kan icke beskriva huru förfärlig denna tid varit för mig! Och så att veta, att du är sjuk! Älskade, dölj icke för mig, hvad din läkare säger. Jag måste veta, huru det är. — Du är mitt hela lif...»

Där lade han bort pennan och försjönk i tankar. Hans hela lif! Ja, hon var allting för honom hans hopp, hans glädje, hans kraft, hans mod. Om han dugde något till, var det henne han hade att tacka. därför Hon hade räddat honom från att kasta sin personlighet på de lysande oväsentligheter världen älskar. Af den angenäme artagaren med dagdrifvarefasonerna hade blifvit en verksam man. Och därtill hade hon sporrat honom.

Och dock var han icke lycklig. Huru mycket hon än gjort för honom, hade hon aldrig låtit honom förstå, att hon älskade honom.

Han hade icke rätt att fordra hennes kärlek. Då hon gick in på att blifva hans maka, hade de fullt klargjort förhållandet sig emellan. Vänskap och sympati skulle hon gifva honom, vara hans hjälp i allt det hon kunde hjälpa, hans tröst i allt det hon kunde trösta. Om han ville gå in därpå.

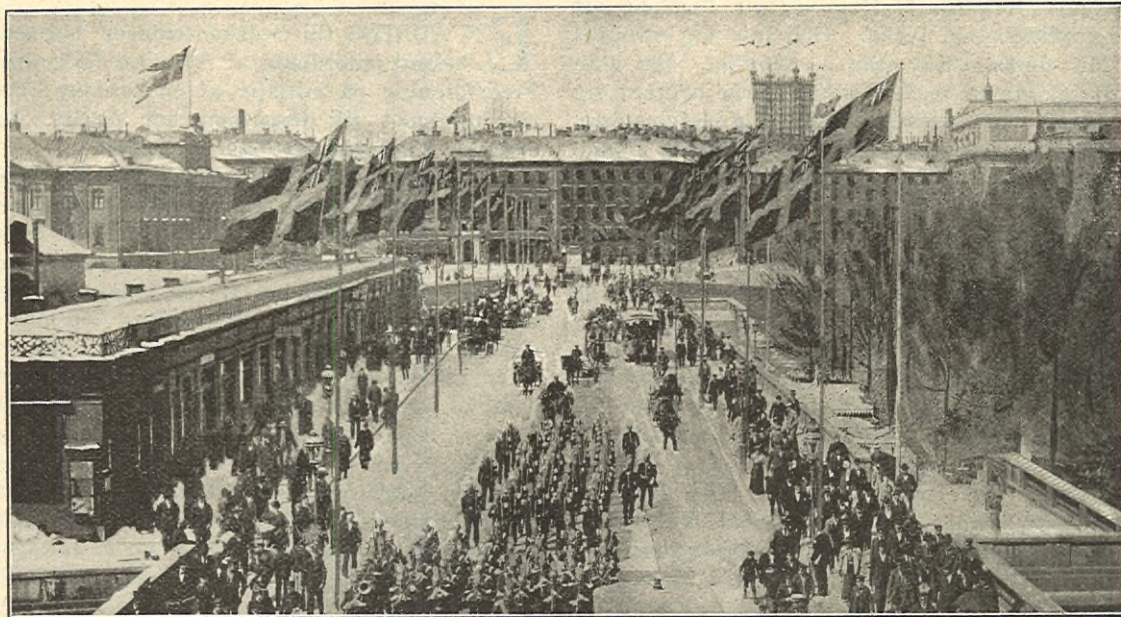
Det hade han gjort och icke ångrat sig.

Men icke desto mindre var han olycklig. Han tyckte sig ha gått i mörkret. Då hade hon tändt en fackla och lyst hans väg. Men nu ville han se solen och dagsljuset. Och solen var hennes varma lifgifvande kärlek. Det var den han alltid längtat efter, aldrig fått och aldrig skulle få.

Någon gång hade han i ett tonfall, varmare än nödigt, i en blick, längre än vanligt, trott sig märka något, som kommit hans hjärta att klappa. Men i nästa ögonblick, då den vänliga likgiltigheten lyste fram ur hvarje drag i hennes ansikte, hade han insett sitt misstag. Och under allt detta var det som hade hans egna känslor vuxit djupare, tills de blifvit ett med hans innersta väsen.

Det ringde. Det var ett telegram som kom. En aning om någonting förfärligt rent af förlamade honom. Nej, det kunde icke vara så, det kunde icke...

Han slet upp papperet och såg först efter afsändningsorten. Mycket riktigt! Där stod så hotande namnet på den lilla landsortsstaden. Det var som om han hela tiden vetat, att just det ordet en gång skulle vara förebud till någon olycka. Och så läste han det öfriga:

NORRBRO I FLAGGSKRUD PÅ H. M:T KONUNGENS 70 ÅRS DAG.

BRANDEN I HOTEL CONTINENTAL W:6.

»Krisen är inne,» stod det, »föga hopp, men icke hopplöst. Kom icke.»

Det surrade rundt i hans hufvud, och han kunde ej få någon mening af det. Han ertappade sig om en stund med att stå och räkna ordantalet. Tio ord utom adressen. Skulle man ej kunnat göra det kortare? Låt se! »Krisen är inne.» Ja, det kunde nu ej göras någonting åt. »Föga hopp, men icke hopplöst.» Hvarför icke lika gärna »utan hopp» i stället för allt detta. Vore icke det samma mening?

Huru brukade det stå i tidningarna? »Föga hopp finnes om hans vederfående.» Och då kunde man vara säker på, att den det gällde dog.

Och så stod det »kom icke». Ack, alltid detta »kom icke». Alltid så långt mellan dem — till och med nu.

Han gick in i hennes rum och kastade sig på den soffa, där hon brukat hvila. Och så lossnade den hårda själsspänningen, och där i mörkret, där ingen såg hans svaghet, började han gråta i våldsamma, skakande snyftningar.

Det var nästan morgon, då hans sinne hunnit lugna sig en smula. Han såg sig omkring i rummet, liksom om han vaknat ur en svår dröm.

Lampan i arbetsrummet lyste dit in och kastade en bred ljusstrimma öfver golvet i hennes rum. Hennes rum! Det var dit hon gått, då hon velat vara ensam. Han kände det nästan som en ogrannlaghet att sitta där utan hennes vetskap. Det var en fridlyst plats.

Och det var som hade hon stått där någonstä-

des i halfdunklet och sett på honom med den där underliga blicken, som han aldrig förstått.

Detta kom honom att tänka på några fotografier af henne själf, som hon hade liggande i sin sekretär. Han tog upp dem för att söka ut det bästa. Då träffade han på botten af lådan en bok med sammetspärm. Han slog upp första sidan. Där stod: »Dagbok, sedan jag lärde känna Richard. Får läsas af honom efter min död.»

Det träffade honom som en blix, att där fanns lösningen till deras samlif. Om han skulle läsa! Han gjorde något orätt, men hellre det, än att hon skulle gå bort från honom, innan han ännu lärt känna hennes själs innersta tankar.

Och han läste:
»Richard är en sådan natur, att han eggas af motgången — —

»Richard älskar mig, men huru mycket? Är det ett af hans många tycken? — —

»Jag har lofvat bli hans maka. Det var ett svårt steg att taga. Tänk om han skulle — —

»Jag vet, att han älskar mig, varmt, innerligt!
»Skall jag låta honom se i mitt hjärta? Kanske tröttnar han, när han nått målet! Om han öfvergifver mig, dör jag.

»Jag känner mig orolig. Jag blir bestämdt sjuk. Nu borde jag kanske säga honom allt, innan det blir för sent, säga honom, huru högt jag alltid älskat honom och huru jag genom min köld alltjämt sträfvat att binda honom fastare invid mig.»

Han läste som i yrsel och han kände sin själ

uppfyllas af en oändlig lycka för att i nästa ögonblick kastas i den djupaste förtvifan. För sent! Nu då de funnit hvarandra, nu då de skulle börja lefva, var det för sent!

Men han måste dit för att säga henne, att han visste — han skulle resa nu genast.

Han såg på klockan. Det var redan full dager och lagom att resa med första tåget. Han gjorde sig hastigt i ordning och skyndade ut.

I trappan mötte han så ett telegrambud, som frågade efter hans namn. Han blef så rädd, att han måste hålla sig i ledstången för att icke falla.

Då gossen lämnat telegrammet och ville gå, bad ingenjören honom öppna det och säga, om det var en god eller dålig nyhet.

Pojken gjorde så.

»Jag tror det är en god nyhet,» sade han.

Då ryckte ingenjören till sig papperet och läste »Utom all fara» — — —

VÅRA ILLUSTRATIONER.

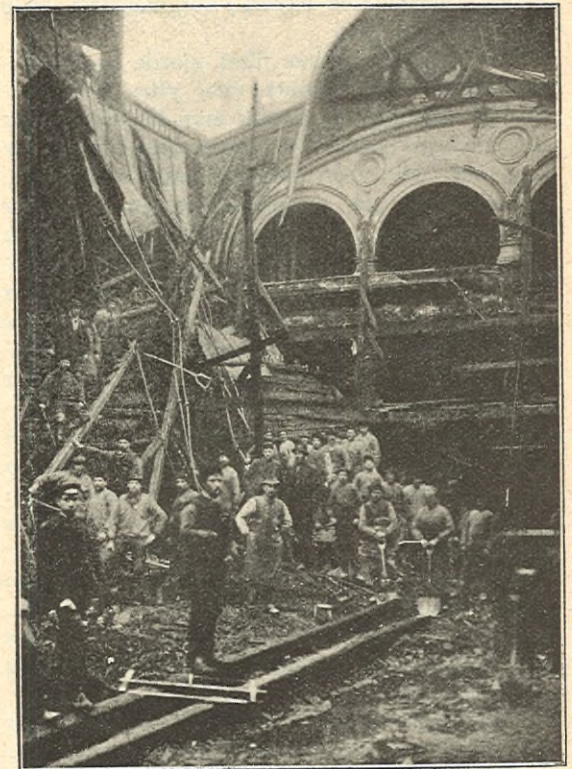
VÅRA LÄSARINNOR må ej tro, att vi ämna göra till någon alldeles särskild Idunsspecialitet att bjuda på eldsvådor, ehuru en egendomlig ödets skickelse gjort, att de första numren blifvit rikligen försedda i den vägen. Huru som helst var branden i Hôtel Continental W6 natten mellan förliden fredag och lördag en af de märkligare och större i Stockholms centrala delar på senare tider, och då vår tecknare som åsyna vittne tog en skiss af densamma, ha vi ej velat undanhålla vår läsekrets hans målande bild. Den fotografiska interiör af den stora festsalen efter branden, som vi låtit taga, torde ej heller sakna sitt intresse.

*

EN NÅGOT FESTLIGARE HUFVUDSTADSVY bjuda vi i vår afbildning från det flaggsmäckade Norrebro och Gustaf Adolfs torg på konungens 70-årsfödelsedag. En viss sordin låg visserligen öfver märkesdagens stämning med anledning af konungens sjukdom, men hufvudgatorna och torgen voro litet hvarstädes smäckade i högtidsskrud, och de känslor, dagens betydelse ingaf, togo sig många vackra och äkta uttryck, vittnande hur högt konung Oscar är älskad af sin hufvudstad och hela sitt folk.

*

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma sin tidning med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

HOTELLETS STORA FESTSAL EFTER BRANDEN.

LUTHERS MAKÅ. 400:e ÅRSDAGEN AF KATHARINA VON BORAS FÖDELSE.

KATHARINA VON BORA.
EFTER ETT PORTRÄTT AF LUCAS CRANACH.

IMORGON, den 29 januari, är det jämmt 400 år, sedan Katharina von Bora, Luthers maka, såg dagens ljus, och den lutherska kristenheten har allt skäl att bemärka den dagen.

Katharina von Bora tillhörde en gammal, men fattig adelssläkt och hade redan som barn blifvit satt i kloster. Hon var nämligen född 1499, och redan 1509 finna vi henne i klostret Nitzsch vid Grimma. Sexton år gammal vigdes hon till nunna. Då den evangeliska läran äfven blef känd i Nitzsch, försökte Katharina jämte flere andra nunnor att slita de bojer, i hvilka de af ofri vilja och oförstånd låtit sig fångslas. Förgäfvos anropade de sina släktingar om att blifva befriade ur klostret. Då åtog sig rådsherrn Leonard Koppe i Torgau deras sak, och natten före påskhelgen år 1523 fördes de nio nunnorna hemligen ur klostret till Wittenberg, där Katharina fick skydd i borgmästaren Filip Reichenbachs hus.

Det var här Luther först gjorde hennes bekantskap. För skönhet eller yttre behag utmärkte hon sig ej, så vidt man får döma efter det samtida porträtt af Lucas Cranach, vi här meddela. Men hon var frisk, stark och duktig, en rättfram och trohjärtad kvinna. Luther kunde hoppas att i henne få ett starkt och troget stöd genom lifvet, med hvars yttre behof och omsorger han själf föga kunde eller ville taga någon befattning, och han behöfde i sanning en sådan ledsagarinna, då kropp och själslidanden ansatte honom. Huru Luther slutligen uppgjorde saken med Katharina, känner man ej, men på aftonen den 13 juni 1525 bjöd han till sitt bröllop i sin bostad några af sina närmaste vänner, bland dem äfven porträttmålaren Cranach. Vigseln försiggick på vanligt sätt. Fjorton dagar senare anordnade han en större bröllopsfest, till hvilken äfven vänner från främmande orter inbjödos. »De skulle,» så skref han till dem, »gifva stadfästelse och insegel åt det viktiga steg han tagit.»

Den protestantiska eftervärlden har velat till minne af Luthers äktenskap bevara markens vigselringar. Sannolikt voro dylika ej allmänt i bruk vid denna tid, men ännu finns

en ring i behåll, som Luther sannolikt till minne af bröllopsdagen fått af »sin Käthe», och hvilken har följande inskrift: »D. Martino Luthero Catharina v. Boren 13 Juni 1525». Den bär bilden af den korsfäste och hans marterverktyg såsom ett uttryck af den stora reformatorns tanke, att hans äktenskap skulle ingås och bestå i frälsarens namn. Vi meddela här nedan en afbildning af densamma.

Fem barn födde Katharina sin make i ett äktenskap, som var det allra lyckligaste och där hon intill det sista troget stod vid hans sida som hans praktiska hjälp och stöd. Också gaf Luther henne i sitt testamente det vittnesbörd, att hon städse varit honom »en from, trogen och kärleksfull äkta maka.» Och vid ett annat tillfälle skref han: »Guds bästa gåfva är att hafva en from, vänlig, gudfruktig och huslig gemål, med hvilken du lefver i frid, hvilken du törs förtro alla dina ägodelar, ja, din kropp och ditt lif, och hvilken föder barn åt dig.»

Som bekant öfverlefde Katharina von Bora sin make. Hon afled i Torgau den 20 dec. 1552.

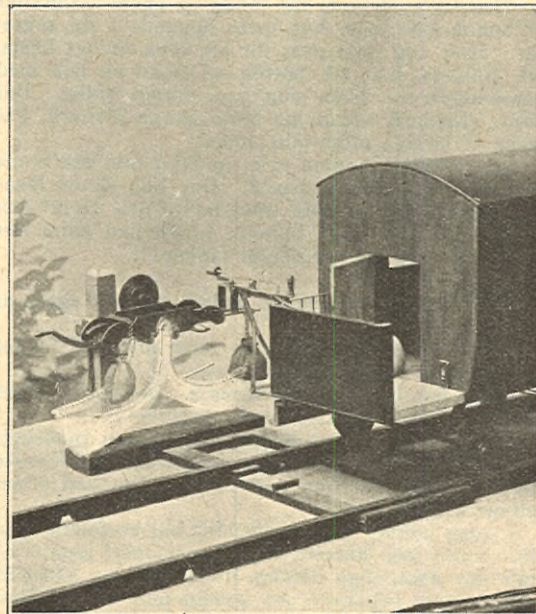

EN SINNRIG SVENSK UPPFINNING.

ITIDNINGARNA har rätt mycket talats om en sinnrik uppfinning, som gjorts af hr J. F. Hörlin, och som — efter hvad det synes — tillfredsställande har löst det gamla problemet att motaga och aflämna post från i full fart gående tåg. Vi meddela här en afbildning af apparaten.

Som nämnt är den afsedd att utväxla post mellan postkupé och station, utan att tåget därför behöfver stanna eller ens minska fart, och medför den alltså ej blott att tågets fart kan hållas oförminskad och post afhämtas och aflämnas vid alla stationer, utan äfven en betydlig förbättring i sättet för posttjänstemännens arbete.

Apparaten består af en från postkupén utställbar skena, från hvilken nedhånga tvänne J-formade armar. På resp. station anbringas en stolpe eller stativ, på hvilken är mot järnvägsspåret utfallbart anordnad en skena i jämnhöjd med postkupéns. Denna skena uppbär dels på sin öfversida äfven tvänne bärarmar, som äro fästa så långt från hvarandra, att postkupéns bärarmar bekvämt kunna passera mellan dem, och dels midt emellan dessa ar-

mar på hvardera sidan en fjäderhake med gapet utåt, tjänande att uppfånga bandet, hvari postkupéns påse hänger.

Å postkupén upphänges postpåsen på bakre delen af bärarmarne (den del som är längst från lokomotivet), medan på stationen postpåsen upphänges på bärarmarnes främre ändar.

När tåget passerar stationen, skola bärarmarne på postkupéns apparat passera mellan stationsapparaten bärarmar och de förras främre del uppfånga stationens postpåse, medan postkupéns påse uppfångas i stationsapparaten ena fjäderhake. Flere postpåsar kunna naturligtvis samtidigt utväxlas och tågets fart kan vara hur stark som helst. Uppfinningen är patenterad genom Michael Björcks patentbyrå i Stockholm.

IDUN I DESS NYA SKEPELSE har, att döma af de talrika meddelanden, som redan kommit oss till del, mottagits med den största tillfredsställelse. Detta framgår ock af den betydligt ökade prenumerationen, som dock ännu alltjämt friskt fortgår.

Ett par anmärkingar hafva dock från några håll framställts, och dem vilja vi här bemöta.

Den ena rör tidningens vignett, som för några brefskrifvarinnor verkar främmande. De hafva under årtal så vant sig vid den gamla vignetten, att de ha svårt att tänka sig »damernas egen tidning» med någon annan. Och dock hafva vi vidtagit den gjorda förändringen i våra läsarinns eget välförstådda intresse. Genom att minska vignettens höjd hafva vi nämligen vunnit ej så obetydligt ökad utrymme på tidningens första sida, att användas antingen för text eller någon illustration. Den gamla kära Idunsbilden — det tecken, hvari vi hittills segrat, och i hvilket vi fortfarande hoppas vinna seger — kvarstår ju dock enande mellan tidningens tillryggalagda skede och det nya, som inledts med innevarande år. Vi våga därför tro, att lång tid ej skall behöfva förflyta, innan för våra ärade läsarinns den nya vignetten blifvit lika kär som den gamla.

Den andra anmärkingen gäller tidningens annonsafdelning, hvilken några läsarinns äro vilja hafva förlagd till en särskild bilaga, såsom under de senaste åren varit fallet. De anse det nämligen vara både öfverflödigt och störande att behöfva taga med annonserna, då årgången inbindes. Vi, och säkerligen de flesta med oss, äro af annan mening. Liksom en hvar, hvilken under löpande årgång följer med en tidnings annonsafdelning, genom densamma ofta erhåller välkomna vinkar och påminnelser i ett eller annat hänseende, så kan äfven bli fallet, om man bladdrar i en äldre inbunden årgång. Och ej bör väl en annonsida kunna inverka störande vid läsningen af de uppsatser, tidningen för öfrigt innehåller. Det viktigaste är väl, att tidningens hufvudinnehåll — uppsatser och illustrationer — är godt och intressant. Se på utlandets kvinno- och familjetidningar! De allra finaste, sådana som läsas ända upp i de högsta kretsarne, hafva annonserna tillsammans med texten. Ja, i några af t. ex Englands förnämsta damtidningar, hvilka innehålla annonser för 5 à 10,000 kronor i hvarje nummer, äro annonserna delvis ordnade så, att somliga sidor innehålla 2 à 3 textspalter och 1 jämnlöpande annonspalt, eller ock innehåller hvarannat blad i tidningen text och hvarannat annonser.

Tilläggas må, att från Iduns första början och flere år framåt annonserna alltid stodo i hufvudnumret, utan att någon gjorde invändningar däremot. Att de nu åter ditflyttats, beror dels på praktiska skäl, dels på uttalade önskingar från annonsörernas sida.

För öfrigt äro annonserna af dubbel nytta för tidningens läsarinns, dels genom hvad de själfva innebära och vilja upplysa om — studera tidningens annonsafdelning, och Ni skall bespara Eder mången villrådighet, många onödiga steg och åtgärder! — dels är det hufvudsakligen genom dem, som det blir möjligt att lämna så godt och rikligt innehåll för ett så billigt prenumerationspris som Iduns. Kanske skola våra läsarinns lättare inse detta, om vi meddela, att tidningens kostnader för det gångna året uppgå till ett hundra tjugufem tusen (125,000) kronor. Och det erkännandet hafva vi ju dess bättre alltid fått, att vi ständigt sträfvat att höja Idun i hvarje afsende. Men jämsides med dessa sträfvanden ökas ock utgifterna.

Med det ofvan sagda hafva vi endast velat besvara de gjorda anmärkingarna, och vi hoppas förvisso, att vårt svar skall tagas för godt.

REDAKTIONEN.

Bland nu befintliga Cacaosorter intages säkert förnämsta platsen af

HULTMANS CACAO

Guldmedalj

vid 1897 års Konst- och Industriutställning i Stockholm.

KUNGL. TEATERN gaf i lördags med anledning af h. m:t konungens födelsedag en festföreställning, vid hvilken uppfördes de tre första akterna af Hallströms »Den bergtagna». Titelrollen utfördes af fru *Lindberg*, hvilken har goda förut-sättningar här för, men bör akta sig, att de höga tonerna ej verka hårda och skrikiga. I bergakungens parti är hr *Ödmann* sedan föregående uppträdande välkänd. Bäst gjorde sig emellertid fru *Linden* i sin ståtliga skickelse som bergakungens moder. Hr *Forsell* förtjänar äfven erkännande för sin Kark, den han maskerat till en afskräckande rödhårig Mefistofelestyp. Hela operan innehåller ju och otaliga erinringar om Gounods »Faust». Med anledning af dagens betydelse gafs till slut en praktfull tablå, föreställande undergången genom eld och vatten af svenska krigsskeppet »Svärdet» i kriget mot Danmark år 1676, öfver hvilken episod konung Oscar II skrifvit en präktigt dikt, hvilken finnes

intagen i samlingen »Svenska flottans minnen». Till denna dikt, som föredrogs med kraftigt stämma af hr *Elmblad*, hade hr *Henneberg* komponerat en särdeles stämningsfull musik, som troget och målande anslöt sig till diktens växlande innehåll. Föreställningen inleddes med utförandet af kungssången, hvilken af den egendomligt nog ej fulltaliga publiken afhördes stående. Äfven avslutningen celebrerades med densamma samt med ett af kammarherre *Burén* utbringadt lefve för h. m:t konungen.

SVENSKA TEATERN var den enda af hufvudstadens teatrar, som i söndags erinrade om Strindbergs 50-års-födelsedag genom uppförandet af en af hans dramatiska produkter. För mycket godt hus uppfördes nämligen »Mäster Olof» i den från Vasateatern välkända och förträffliga iscensättningen af hr *Molander*. Utförandet var på det hela taget jämnt och godt, om man ock af t. ex. fröken *Holmlund* som *Kristina* hade haft rätt att vänta litet mera naturlig innerlighet och värme, än hon nu presterade. Främst stod som förr hr *Hillberg*, hvilken som *Gerdt* bokprantare skapat en af sina oförgångligaste typer. Hr *de Wahl* brister i åtskilligt, men förtjänar på det hela taget godt erkännande för sin *Mäster Olof*. Nya i sina roller äro fru *Sandell* som den älskande, men hårda modern till *Olof* samt hr *Eliason* som riksmarsken, båda väl fyllande sina platser. — Applåderna voro lifliga vid hvarje akts slut. Föreställningen bevistades från början till slut

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med **GULDMEALJ**

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

af prins Eugén med uppvaktning. Däremot saknades många, särskildt inom litterära kretsar, som man gifvet väntat finna tillstädes.

DELSBOSTINTAN — numera fru *Ida Gawell-Blumenthal* — gifver med biträde af Folkdansens vänner soaré i Vetenskapsakademiens hörsal instundande tisdag den 31 dennes. Att denna kommer att draga fullt hus, taga vi för aldeles gifvet.

Doktor Carl Fritzell.

Grefmagnigatan 10.

Invärtes och barnsjukdomar.

Hvardagar kl. 10—1/2 11, 1/3—1/4. Sön- och haldagar kl. 10—11. Allm. tel. 58 98.

Tandläkare Sjögquist

Drottninggatan 68. Stockholm.

TANDLÄKARE

G. G:son Hård af Segerstad,
Alma Hård af Segerstad.

Birger Jarls gatan 13, 1 tr.

Rikstel 20 48. Allm tel 86 46.

MASSAGE meddelas i hemmen af skicklig manlig sjukgymnast. Svar till A. G., Dagens Nyheter Hufvudkontor.

FÖR FAMILJEDÖTTTRAR meddelas i privat bildad hem undervisning i kläd-sömnad. Eleverna sy endast eget arbete. Riddargatan 60, I. Fru I. Hallman. (26)

EN UNG FLICKA af familj, elev i Richard Anderssons pianoskola, önskar musik-elever. Priset moderat. Rekommendationer finnas. Svar »Till 9» torde inlämnas å Iduns kontor. (90)

FINNS DET NÅGOT SNALLT, anspråks-löst, vänligt fruntimmer, som vill slå sig tillsammans med ett dylikt om en liten våning på t. ex. två rum och kök i stad eller vid större station? Snart svar för vidare upplysning under adr. Eget hem, Gökhem (Skaraborgs län). (G. 75401)

EN BILDAD, TYSK DAM, med de finaste ref. önskar undervisa i sitt moders-mål, konversations- såväl som grammatik-lektioner. Vidare genom *Th. Tjäder's Byrå*, Brunkebergstorg 12, 1 tr. (G. 755.8)

På grund af sjukdom

kan en finare broderiaffär i en af mellersta Sveriges större städer med endast fullt modernt lager få öfvertagas på mycket lämpliga villkor. Svar till »C. A.», adress S. Gumælii annonsbyrå, Sthlm- (G. 198)

DE

män eller kvinnor,

som vid stationer, större byar och samhällen vilja uppsätta en lätskött och lönande fabriksörrelse, kostande endast 2—300 kronor, hvilket till större delen kan få amorteras, torde anmäla sig i bref till »Läskdröcksmaskinförsäljare», adress Gumælii Annonnsbyrå, Malmö. (G. A. M. 44132)

Infödd tyska erteilt

deutsche Konversationsstunden
Unterhaltungs-Gegenstände: **Moderne Literatur, Moderne Pedagogik, Moderne Philosophie** Auch für Anfänger
Svar märkt »Egen melod», Iduns Byrå, Klara Södra Kyrkogata 16. (117)

Frimärken

för samlare och handlande billigast från G. FAGERSTRÖM, Kalmars.
Ny prislista gratis och franko.

Caroline Dietrichson,

läsarinna i italienska.
Adress: *Kommendörsgatan 3, n. b.*
Allm. tel. 110 82. Träffas kl. 11—12 f. m.

Schweizer-Siden

är det bästa!

Begär prof på våra nyheter i svart, hvitt eller kulört, från 50 öre till 15 kr. pr meter.
Specialitet: **Nyaste Sidentyger** till sällskaps-, bal- och promenadoaletter samt till blusar, foder etc.
Direkt försäljning till privatpersoner.
Vi sända de utvalda sidentygerna tull- och portofritt till hemmet.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz).
Sidentygs-Export. (A)

Landtmanna- & Kreditkassan

Nr 1 Mynttorget Stockholm.
Depositionsränta 5 %
Sparkasseränta 5 %
Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning

Tänk på de dina!

Allmänna Pensionsförsäkringsbolaget
tillförsäkrar på fördelaktiga villkor utmätningsfria pensioner

åt änkor och barn eller andra efterlevande; meddelar dessutom lif-, änte-, kapital- och testamentsförsäkringar i olika kombinationer.
OBS! Äfven genast börjande lifräntor.
All bolagets vinst tillfaller de försäkrade antingen i form af höjda pensioner eller med-satta försäkringsgifter
Hufvudkontor: *Strömsborg*, Stockholm.

Mot ekzem,

reformar, rosen, klåda m. fl. hud-sjukdomar har *Salubrin* i talrika fall visat sig som det bästa medlet.
Såväl på grund af *Salubrinets* antiseptiska verkan som ännu mera till följd af dess gynnsamma inflytande på hudverksamheten har det vunnit en vidsträckt användning

mot hårsjukdomar och till hårväxtens befordrande.

Om *Salubrinets* större och mindre utspädning och de olika användningssätten för olika ändamål efterse den beskrifning, som åtföljer hvarje flaska *Salubrin*.

Medaljen

till minne af Konung Oscar II:s 70-års-dag den 21 jan. 1899, säljes hos de flesta Bok-handlare och i Cigarraffärerna i riket samt i parti hos *John Fröberg*, Finspong, och *Tenn- & Metallförädlings Akt. Bol.*, Agnegatan 10, Stockholm. Medaljen kan erhållas i silver för kr 15, i brons för kr 4 och i brittaniametall för kr 1: 50.
Vid partiköp rabatt. (S. T. A. 55592)

Christianstads Enskilda Bank i Stockholm,

Dr. tninggatan 2, hörnet af Strömgatan
emottager penningar på

Sparkasseräkning

mot godtgörelse af högsta depositionsränta. Utan uppsägning kunna å en bok sammanlagdt 1,000 kr. i månaden uttagas.

Inteckningsbolaget.

— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag. —
Hufvudkontor: *Malmstorgsgatan nr 1*, öppet 10—3.
Afdelningskontor: *Biblioteksgatan nr 13*, öppet kl. 1/2 10—3.
Depositionsränta 4 1/2 proc.
Upp- och Afskrifningsränta 3 ”
Sparkasseräkning (vid Afd.-kont.) 4 ”
På kapitalräkning å 6 mån uppsägning godtgöres Bankens högsta depositions-ränta och tillämpas vid inträffande ränteförändring den nya räntesatsen omedelbart utan föregående uppsägning. (S. T. A. 55187).

Sparkasseräkning

Räntegodtgörelse 5 proc.
Å hvar motbok kunna intill 1,000 kronor i månaden uttagas utan uppsägning.
I landsorten boende torde ännu vänta sig direkt till banken.

Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
i Regeringsgatan 1.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.

Hushållräkning 4 1/2 %
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,

Gustaf Adolfs Torg nr 14,
godtgör å sparkasseräkning 4 1/2 %
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

Lifförsäkringsbolaget

Mutual Life

Stockholm.

Fonder: —

c:a 1,000,000,000 kronor.

Utbetalt: —

Å Försäkringsbref

c:a 1,450,000,000 kronor.

J Vinst

c:a 365,000,000 kronor.

Meddelar LIF-, KAPITAL-, ARF- och LIFRÄNTE- m. af FÖRSÄKRINGAR på liberala och ytterst förmånliga villkor.

(S. T. A. 55427)

Göteborgs Lex, den erkända bästa i alla de gamla littegraste förhål- lande till kvaliteten.

Agenter

antagas för försäljning af **Symaskinlampan 'Sun'.**
Osk. H. A. Heintz,
(S. T. A. 06992) Göteborg.

ATELIER FELLDIN,

Vallgatan 23, 1 tr., Stockholm,
emottager beställningar å bal-, supé-, promenad- och sportklädningar, hvilka utföras elegant och modernt till facila priser. Engelska och franska journaler nya hvarje vecka. Fodersaker till in-köpspris. Om profilförsändes samt mått på kjolens fram-, sid- och bakväd, garanteras ett välsittande arbete utan profning.
Telefon: Brunkeberg 12 49.
OBS! 8 minuters väg från järnvägs-station. (50)

Meddelar LIF-, KAPITAL-, ARF- och LIFRÄNTE- m. af FÖRSÄKRINGAR på liberala och ytterst förmånliga villkor.

NISSEN Nis-sens världs-berömda Inreg. varum. **NISSEN** Inreg. varum.

Bröst-karameller

för hosta, förkylning, in-flammation i luftröret, kittling i strupen, etc.

Sv. Panoptikon
Stockholm.
Största sevärhet.

Undervisning i linnesömnad
meddelas af bildad flicka. Ny metod, utan
träckling. Hvarje kurs (pris 15 kr.) omfat-
tar 1 månad, 3 timmar dagl. Elev syr en-
dast eget arbete. Karin Egnér, Nybrogatan
53, 4 tr. Rikstel. 3530. (98)

Det modernaste och bästa i
Zürcher Siden
sändes till fabrikspris franco och tullfritt till hemmet

i svart, hvitt och kulört, i storartadt urval till bal-, sällskaps- och prome-
nadaletter, meter- eller styckevis från 50 öre pr meter till kr. 20.—, direkt till
privata personer.

E. Spinner & Cie,
Zürich, Schweiz (föret J. Zürrers' Sidenfabrik).
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825
Rekvirera profiler!

GROSSE & BLACKWELL, LTD
LONDON.
Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.
PICKLES, SASER, MARMELADER.
erhållas hos alla större specerihandlare inom riket.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.
Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm
rekommenderar sina tillverkningar af:
Lager-Öl, Lagerdricka
Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka
samt såsom specialitet:
Pilsner-Dricka
Allm. telef. 36 56. Rikstel. 18.

I JOHANNA BRUNSSONS
Praktiska Konstväfnadsskola,
Birger Jarlsgatan 27, Stockholm,
börjar vårterminen för betalande elever den 15:de nästkommande februari och torde
skriftliga och muntliga anmälningar ske före kursens början.
Beställningar på alla sorters Konstväfnader
mottagas fortfarande såväl i Väfskolan som i dess försäljningslokal, Klarabergsgatan 21,
och utföres arbetet ordentligt af bästa kvalitet och till möjligen billigaste priser.

Kvinnlig
Lifförsäkringsinspektör
sökes af ett tidsenligt och inarbetadt lif-
försäkringsbolag. Särdeles förmånliga vill-
kor. Iduns redaktion anvisar.

Köp alltid radiatorsmör!

300,000 ex.
upplaga

IDUNS
MODE-
TIDNING

har den modejournal, hvaraf en svensk
upplaga sedan flere år utgifves under
namnet **Iduns Modetidning** och som är
för år undantränger alla andra mode-
journaler. — **Iduns Modetidning** utgifves
i 2 upplagor, båda med 2 n:r i månaden,
hvardera numret innehållande inemot
100 charmanta illustrationer samt å-
följdt af en stor dubbelsidig mönster-
bilaga. Med den dyrare upplagan —
planschupplagan — som kostar endast
5 kronor pr år, följa dessutom 1 gg i
mån. en fin-fin kolor. modeplansch och
en förträfflig handarbetstidning. Den bil-
ligare upplagan utan dessa båda bilagor
kostar blott 3 kronor. I innehåll och
pris, jämförda med hvarandra, står den-
na modetidning absolut

oupphunnen.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.
Stenkol, Cokes,
1:ma maskinkrossad **Anthracit,**
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Döden
är, som vi alla veta, oundviklig, men
lider Ni och har sökt hjälp förgäfvat, så
fördärva icke magen med medicin när
det är krafter som fattas, utan köp pro-
fessor **Gulaummit Dowertow's pa-**
tenterade äkta
Elektriska Lif-Bälte,
som är i besittning af sådan Elektrisk
galvanisk dragningskraft, som vid began-
andet jämnt och angenämt genomström-
mar hela kroppen, renar blodet från gif-
tiga och skadliga syror, skyddar mot
epidemi, lindrar plågor och botar mång-
faldiga sjukdomar.
Bland elektriska apparater är detta
bälte oenkligen det bästa och i utlandet
prisbelönt med 21 guldmédaljer.
Öfver 6,500 intyg finnas från personer,
som blifvit botade af detta omtyckta
Elektriska Bälte.
De sjukdomar, mot hvilka bältet nu
på kort tid med stor framgång användts
och hvarigenom tusentals människor åter-
fått hälsan äro: nervsvaghet, gikt, rheu-
matism, nervös astma, kramp, fallande-
sot, lamhet, svaghet i matsmältningsor-
ganerna, svimning, hufvudvärk, tandvärk,
susning för öronen, åtskilliga ögonsjuk-
domar, döfhet, nervösa könsjukdomar,
ofrivillig urinutömming, hemorroider,
bleksot, kolik, sömnlöshet, hudutslag o.
natliga pollutioner.
Personer, som förlorat hälsa och kropp-
krafter, böra begagna detta bälte och
därigenom komma i åtnjutande af hälsa
och lifslust, så att allt arbete kan utföras
med nöje stället för lifsleda och missmod.
Bältet är så omsorgsfullt inrättadt, att
det passar för hvarje person och bäres
af patienten närmast kroppen rundt kring
midjan. Läkareintyg jämte bruksanvis-
ning medfölja hvarje bälte. Pris endast
5 kronor.
Expedieringen sker mot förut insänd
likvid och postförskott. När 5 kronor in-
sändes med postanvisning eller rekomm-
menderadt bref, tillsändes adressaten om-
gående bältet fraktfritt till närmaste post-
kontor. Mot världelösa efterrapningar
varnas.
Svenska Exportbyrån, Halmstad
Denna firma är den enda i Sverige som
försäljer äkta Elektriska lifbälte.

EN BARNKÄR,
FRISK FLICKA,
van vid späda barns skötsel, önskas för 2
små barn — den äldsta 14 månader — nu
genast eller till den 1 mars. Rekommenda-
tioner, fotografi och löneanspråk torde insän-
das till »S. A.», bankhuset, Ystad
(G. 75325)

HUSHÅLLSHJÄLP.
En rask, duglig, ordentlig och arbetsam
bättre flicka, skicklig i hushållsöromål, öns-
kas i godt landhem. Svar med fotografi
och rek. till Fru L. M., Nyköping p. r.
(G. 75281)

FÖR LÄRARINNA,
som genomgått Stora lärarinneseminarier
och äfven undervisar i musik, finnes af en
händelse plats i Södra Dalarna att tillträda
nu genast. Betyg, referenser, löneanspråk
samt fotografi insändas till »Bekväms plats»,
Dala—Husby p. r. (123)

UNG, SPRÅKKUNNIG, MUSIKALISK
DAM med förelägligt sätt och utseen-
de får anställning som skriftrådgärd och lek-
tris, eventuellt som värddinna, hos godsegare,
som tillbringar vintern i hufvudstaden. Svar
med uppgift å ålder och villkor samt foto-
grafi till »K. G. G.», Dagens Nyheter's Huf-
vudkontor, Stockholm.

FAMILJ önskas en frisk, arbetsam flicka,
I van att sköta småbarn, kunnig i sömnad
och villig att bitr. med inomhus föref. göromål.
Svar t. »Tjänsteman», p. r. Uddevalla.
(108)

EN ENKEL OCH ANSPRÅKSLÖS FLIC-
KA, kompetent att undervisa en gosse
till inträde i elementarskolan samt uti mu-
sik, erhåller anställning i Gotland. Svar
med uppgift å pretentioner m. m. sändes till
Ingenjör F. Nilsson, Rute. (115)

LÄRARINNOR, Värddinnor, Sällskapsda-
mer, Affärs- o. Hushållsbiträden. Hushäl-
lerskor erh. goda platser genom Norra In-
ackord-byrån, Mäst. Samuelsg. 52; 11—3.

HOS ENSAM SVENSK FRU får flicka,
van vid landet, plats att sköta hemmet.
Svar till »Ellen», p. r. Kristiania. (119)

LÄRARINNOR, bild. kunniga hushållsbi-
träden erhålla genast goda platser å Nya
Inackorderingsbyrån, Brunkebergsgatan 3 B.
Etabl. 1887. (G. 328)

TILL 24 APRIL önskas en i alla afseen-
den respektabel person, som kan och
vill åtaga sig, att med hjälp, då så behöf-
ves, med ordning och omtanke utföra de
vanliga hushållsgöromålen i ett cirka 6 per-
soners hushåll på landet, såsom matlagning
— äfven finare, då så påfordras — bakning,
syltning och dylikt, samt vid husmoderns
bortavaro, ansvara för hemmet och barnens
vård; med ett ord, en person för hvilken
man kan hysa fullt förtroende.
Ansökan jämte betygsskrifter och rekomm-
mationer samt uppgift om löneanspråk
insändas till »Bruk», Hedemora. (110)

LÄRARINNA, med någon undervisnings-
vana önskas med snaraste i en präst-
gård för att undervisa tvänne flickor i va-
nliga skolämnen samt musik. Hjälj i skrif-
göromål någon gång. Löneanspråk torde
uppgifvas. Svar till »Sofia», Kringelstad,
Ålsborgs län. (125)

LÄRARINNA, undervisningsvan i sv. äm-
nen, språk o. musik, önskar plats i tref-
lig familj. Goda betyg och rek. Svar till
»93», Örebro p. r. (82)

PLATS ANTAGES NU GENAST af
bildad flicka, van vid inom ett större
hem förekommande göromål. Svar inom 14
dagar till Fritt vivre 99, Iduns exp., Stock-
holm. (92)

EN UNG, MUSIKALISK FLICKA af god
familj önskar plats i ett bildadt hem.
Har genomgått hushållsskola och är van vid
alla husliga göromål. På lön fastes ej af-
seende, men vill blifva ansedd som medlem
af familjen. Svar inom 8 dagar till »G.»,
Helsingborg p. r. (96)

EN 18-ÅRIG, BÄTTRE FLICKA, van vid
E inomhus förefallande göromål samt äf-
ven något vid klädesömnad, önskar plats
i familj genast. Svar väntas tacksamt till
J. Z., Forssa prästgård, Wadsbro. (78)

BILDAD 25-ÅRS FLICKA önskar plats i
B åldadt hem såsom skriftrådgärd eller säll-
skap. Van att bitr. häradshöfding. Svar
till »73», Örebro p. r. (81)

SOM HUSFÖRESTÄNDARINNA
önskar ett medelålders gladlynt fruntimmer
med de bästa rek. plats häst i ett hem där
barn finns. Vidare genom Th. Tjåders Byrå,
Brunkebergstorg 12, 1 tr. (G. 75363)

SOM HUSFÖRESTÄNDARINNA önskar
S ett bättre fruntimmer plats hos ungkarl
eller änking eller i familj där fru finnes.
Finnes barn, utlovas öm och moderlig vård.
På lön fastes mindre afseende än på ett bil-
dadt hem. Svar till »A.», Värmlands Björ-
neborg. (S. T. A. 55958)

UNG, BILDAD FLICKA önskar komma
i finare familj för att lära hushåll; är
musikalisk samt kunnig i franska och tyska
språken. Svar torde godhetsfullt adresseras
till »Maggy», Kinna p. r. (107)

UNDERSIVNINGSVAN LÄRARINNA
Söker plats i familj på landet för att lä-
sa med nybörjare. Goda betyg finnas. Svar
till »Eva», Västerås p. r. (116)

BILDAD, ordentlig, punktlig, rask flicka,
B kunnig i fin. och enk. matlagning, bak,
sömnad, handarb. önskar plats. Svar till
»Fit», Iduns exp. f. v. b.

EN UNG FLICKA af god familj önskar
E komma i bildadt hem på landet. Önskar
deltaga i husliga göromål. En mindre be-
taling erlägges. Svar till »E. F.», Iduns
exp. (104)

KVINNLIG SJUKGYMNAST med bästa
K rekommendationer önskar plats i familj.
Svar till »Kunnig», Iduns exp. (121)

TILL VÅREN önskar ung, anspråkslös
T flicka komma i godt hem på landet för
att grundligt lära hushållet. Är villig del-
taga i alla inomhus förefallande göromål.
Är kunnig i kläd- och linnesömnad. Önskar
anses som medlem af familjen. Svar märkt
»Fritt vivre», Stenstorp p. r. (112)

EN UNG FLICKA önskar komma i en
E familj för att lära allt, hvad till ett väl
ordnat hushåll hör. Är äfven villig att be-
tala något. Svar till »X. 20», Mönsterås
p. r. (114)

PLATS SÖKES af bildad flicka, kunnig i
P matl., bakn., syltn., söm, strykning; an-
språkslös, arbets. pliktr. Svar »Mimmi»,
Gumælii Annonsbyrå. (G. 327)

EN UNG FLICKA önskar plats i bättre
E familj att undervisa i musik och gå frun
tillhanda. Är äfven van vid skrifgöromål
om så skulle erfordras. Referenser finnas.
Svar till »H. S.», Jönköping p. r. (G. 325)

PLATS ÖNSKAS till våren af en 23-årig
P flicka i finare hem, där hon anses som
medlem af familjen. Har genomgått full-
ständig kurs i finare matlagning samt är äf-
ven något kunnig i sömnad och glansstryk-
ning. Svar till »Malin», Amots p. r., Värml-
land.

LÄRARINNA, energisk, pliktr., barnkär.
L söker plats, undervisningsv i alla ämn.
språk, musik, handarb. Svar »Tacksam»,
Gumælii Annonsbyrå. (G. 329)

GEBILDETE JUNGE DAME (Lübeckerin)
G sucht Stellung in feinem Hause als Ge-
sellschafterin oder bei Kindern. Off. u. »H.
58» an Hasse's Ann. Exp., Lübeck

INACKORDERING PÅ LANDET från
I början eller mediet af april önskas af en
ung flicka i ett godt, bildadt och gladt hem,
där tillfälle finnes att lära hushåll m. m.
Svar med uppgift om pris m. m. torde
snarast sändas till »C. L.» under adress
Nordiska annonsbyrån, Göteborg.
(Nord A.-B. 669.)

MOT 25 KR. I MÅN. och mot att vara
M till hjälp för snäll, söt, musikalisk flicka
dotterns plats hos bildad fam. »Dotter» p. r.
Christiania. (120)

I EN PRÄSTGÅRD uti Östergötland mot-
I tagas flickor till inackordering. Under-
visning lämnas i handarbeten, väfnader och
hushållsgöromål m. m. Svar till N. N.,
adress Fru Olsson, Barek., Tranås. (123)

SE HIT. För en 11-årig gosse, hvil-
S ken lider af blodbrist och
därför af läkare ordinerats att vistas på
landet, önskas inackordering i familj där
jämnåriga finnas och undervisning i hemmet
kan erhållas. Föräldrarna sätta ett synner-
ligt värde på att inackordering kan beredas
i religiöst, trefligt och gladt hem, helst präst-
familj. Svar märkt »Föräldrar» emottas
tacksamt under adress Upsala p. r. (109)

LÄRARINNA, som kan tala franska eller
L engelska och som är kunnig i musik, får
god plats nu genast att läsa med tvänne
ynre flickor. Svar emottas skyndsamt till
»L. R.», Östhammar p. r. (124)

HOS EN MEDELÅLDERS UNGKARL
H (dandbrukare) finnes plats ledig den 1
maj för en bättre, anspråkslös flicka mellan
20 och 30 år, att föreslå hushållet. Hon bör
vara glad och hurtig, frisk och stark och äga
ett vinnande sätt, hafva lust och intresse för
landet och dess enkla förhållanden samt
helst vara i oberoende ställning. Stället lig-
ger vid västkusten, i närheten af badort och
blifvande järnväg. Svar med bifogade refe-
renser, pretentioner och fotografi sändes un-
der adress »Enkelt hem», Iduns exp., Stock-
holm. (125)

PLATS finnes nu genast för en anspråks-
lös flicka af bildad familj, som är barn-
kär och äger så stor vana vid småbarns sköt-
sel, att hon kan åtaga sig närmaste värden
af ett sådant om 2:ne månaders ålder. Den
äger företräde, som dessutom är kompetent
att lära andra barnet, en flicka om 6 års å-
lder, första grunderna i läsning. Den sökän-
de bör äfven vara villig deltaga i sömnad
och dylika förekommande göromål. Svar
med uppgift om ålder och löneanspråk samt
åtföljdt af fotografi torde sändas till »W. T.
H.», Ramsberg p. r. (G. 75497)

BARNFRÖKEN. En bättre flicka, frisk,
B barnkär och ordentlig, något kunnig i
sömnad samt villig sköta mindre barn, kan
erhålla plats nu genast i godt hem i Göte-
borg. Svar med uppgift å referenser, löne-
villkor och ålder samt fotografi torde insän-
das till »M. S. D. B.», Iduns expedition,
Stockholm. (60)

LÄRARINNA, undervisningsvan i sv. äm-
nen, språk o. musik, önskar plats i tref-
lig familj. Goda betyg och rek. Svar till
»93», Örebro p. r. (82)

PLATS ANTAGES NU GENAST af
bildad flicka, van vid inom ett större
hem förekommande göromål. Svar inom 14
dagar till Fritt vivre 99, Iduns exp., Stock-
holm. (92)

EN UNG, MUSIKALISK FLICKA af god
familj önskar plats i ett bildadt hem.
Har genomgått hushållsskola och är van vid
alla husliga göromål. På lön fastes ej af-
seende, men vill blifva ansedd som medlem
af familjen. Svar inom 8 dagar till »G.»,
Helsingborg p. r. (96)